

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล



ลักษณะการทำลาย

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลสามารถทำลายต้นข้าวในทุกระยะของการเจริญเติบโต เช่น ระยะกล้า ระยะแตกกอ ระยะออกทรง ตั้งแต่ตัวอ่อนจนถึงตัวเต็มวัยสามารถทำลายต้นข้าวได้อย่างรุนแรง โดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากต้นข้าว ทำให้ต้นข้าวมีอาการใบเหลืองเหี่ยวแล้ว แห้งเป็นสีน้ำตาลแก่ คล้ายน้ำร้อนลวกที่เรียกว่า hopper burn ต้นกล้า และต้นข้าวที่กำลังแตกกอที่ถูกทำลายจะแห้งตาย ต้นข้าวที่ออกทรงแล้วจะมีเมล็ดไม่สมบูรณ์และมีน้ำหนักร่นลง ลมง่ายประชากรเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลพบมากในพันธุ์ข้าวที่ต้นเตี้ยและแตกกอมาก นอกจากการทำลายข้าวโดยตรงแล้ว แมลงชนิดนี้ยังเป็นพาหะนำโรคใบหงิก (ragged stunt) และโรคเขียวเตี้ย (grassy stunt) มาสู่ต้นข้าว เป็นสาเหตุทำให้ผลผลิตข้าวลดลงอย่างมาก

เกษตรกรสามารถป้องกัน

ข้าวระยะกล้าถึงแตกกอ (อายุ 30 - 45 วัน)

- บูโพรเฟซิน 25 % WP 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
- บูโพรเฟซิน 10 % WP 25 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

ข้าวระยะแตกกอเต็มที่

- อีโทเฟนพรีออกซ์ 5 % EC 40 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร
- คาร์โบซัลเฟน 20 % EC 110 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร
- ฟิโนบูคาร์บ 50 % EC 60 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร
- ไฮโซโปรคาร์บ 50 % WP 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

ข้าวระยะตั้งท้องถึงออกรวง

- ไดโนทีฟูแรน 10 % WP 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
- ไทอะมิโทแซม 25 % WG 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
- โคลไทอะนินดิน 16 % 6-9 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
- อิมิดาโคลพรีด 10 % SL 15 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร
- อีทีไพเรล 10 % SC 50 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร

ศัตรูพืช : เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล
พืชที่รับผลกระทบ : ข้าว



อารักขาพืชนนท์

โรครากเน่าโคนเน่า

ลักษณะอาการ

การแพร่กระจายของเชื้อราไหลตามน้ำฝน หรือแพร่ระบาดทางลม เชื้ออาจติดไปกับดิน น้ำ และซากส่วนที่เป็นโรค

เชื้อราชนิดนี้เจริญเติบโตในดินอาการของพืชมักเกิดที่โคนต้น และระบบราก ทำให้รากเน่า โคนต้นเปลือกปริแตก มีอาการยางไหลในสภาพที่อากาศชื้น เมื่อใช้มีดปาดที่เปลือกบริเวณที่เป็นโรคจะเห็นเป็นสีน้ำตาลแดงถึงดำ แสดงอาการใบเหลืองซีดลู่ลง กิ่งเริ่มแห้งตาย และทำให้ผลร่วง

เกษตรกรสามารถป้องกัน

- ปรับปรุงสภาพดิน ใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ทำร่องระบายน้ำในสวนที่เป็นพื้นที่ต่ำ เพื่อป้องกัน น้ำขังสวน
- ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านในพื้นที่ที่รัศมีทรงพุ่มที่มีรากฝอยอยู่ หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูก
- เมื่อพบโรคให้ขุดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทาแผลด้วยปูนแดง หรือสารเคมี ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เมทาแลกซิล อากาการรุนแรงที่ลำต้น หรือกิ่งใหญ่ ใช้ฟอสฟอรัส 40% ฉีดเข้าลำต้น ส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรคหรือฉีดเข้าลำต้นเหนือระดับดินในฤดูฝน



สาเหตุ : เชื้อรา

Phytophthora palmivora

พืชที่รับผลกระทบ : ไม้ผล



อารักขาพืชชนนธ์

โรคราน้ำค้างพืชผัก

ลักษณะการทำลาย

ราน้ำค้างเกิดขึ้นได้กับผักทุกระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่เริ่มงอกจากเมล็ดจนกระทั่งต้นแก่ **อาการเริ่มแรกจะเกิดขึ้นที่ด้านใต้ใบโดยจะสังเกตเห็นกลุ่มผงสีขาวหรือเทาของสปอร์และเส้นใย** ต่อมาด้านหลังใบตรงที่เดียวกันก็จะเกิดแผลสีเหลืองๆ **เนื่องมาจากเซลล์ตาย ขึ้นและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลในที่สุด** เนื้อใบตรงที่เกิดแผลจะมีลักษณะบางและมีขอบเขตไม่แน่นอน แต่ค่อนข้างจะเป็นรูปเหลี่ยมในกรณีที่เป็นรุนแรง มีแผลเกิดจำนวนมากทั่วไป อาจทำให้ทั้งใบเหลืองและแห้งตาย ใบใบอ่อนหรือใบเลี้ยง เมื่อเริ่มแผลสีเหลืองขึ้นที่ด้านหลังใบใบมักจะหลุดร่วงออกจาก ต้นก่อนที่จะแสดงอาการมากกว่านี้ โรคในระยะกล้านี้ มักจะรุนแรงทำให้ต้นโทรมอ่อนแอและอาจถึงตายได้

เกษตรกรสามารถป้องกัน

- เลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่สะอาดปราศจากเชื้อปะปนอยู่ หากไม่แน่ใจให้ทำลายเชื้อดังกล่าว โดยนำไปจุ่มแช่ในน้ำอุ่น 45 - 50 องศาเซลเซียส นาน 25 นาที
- การใช้สารเคมีอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ พ่นแปลงผักทุก 3 - 5 วัน เช่น มาเน็บ อัตรา 50 - 70 กรัม ต่อน้ำ 1 ปีบ ฟอสฟอรัสออกไซด์ โปรโตโอคาร์บ ซ็อนแนะนำในการพ่นสารเคมีดังกล่าวเพื่อให้ได้ผลในการป้องกันกำจัด คือ ควรใช้เครื่องมือพ่นสารเคมีที่มีกำลังอัดหรือความดันสูง เพื่อให้ละอองสารเคมีที่ออกมาละเอียดมากๆ ยิ่งหากได้ใน ลักษณะที่เป็นหมอกควันก็จะยิ่งดี เพราะจะทำให้สารเคมีที่ใช้ครอบคลุมจับทั่วทุกส่วนของต้นพืช ยิ่งถ้าได้ผสมสารเคลือบใบลงไปด้วยก็จะยิ่งเพิ่มประสิทธิภาพของสารเคมีให้ดียิ่งขึ้น ในการพ่นควรกดหัวฉีดให้ต่ำขณะเดียวกันก็ให้หางหัวฉีด สอดเข้าไปใต้ใบสลับไปด้วย เนื่องจากราน้ำค้างนั้นเมื่อเข้าทำลายแล้วจะสร้างสปอร์เพื่อใช้ในการระบาดแพร่กระจาย อยู่ด้านใต้ของใบ สารเคมีที่ฉีดและจับอยู่เฉพาะด้านบนของใบจึงไม่อาจทำลายหรือกันไม่ให้เชื้อระบาดได้



สาเหตุ : เชื้อรา

Peronospora parasitica

พืชที่รับผลกระทบ : พืชผัก



อารักขาพืชชนบท

โรคแคงเกอร์มะนาว



พืช : มะนาว

เชื้อสาเหตุ : แบคทีเรีย

Xanthomonas campestris pv. *citri*

ลักษณะการทำลาย

เชื้อแบคทีเรียทำลายได้ทุกส่วนของต้นทั้งใบอ่อน กิ่ง และผลมะนาว ทำให้เกิดเป็นแผลตกสะเก็ดบนสีน้ำตาลอ่อนถึงแก่ ทั้งใบ กิ่งและผล แผลจะขยายใหญ่ขึ้นเห็นเป็นวงซ้อนๆกัน ต่อมาจะเหลืองแห้งและหลุดร่วงไป มักพบในช่วงที่ฝนตกติดต่อกันอาการจะลุกลามติดกับใบอ่อนที่เกิดบาดแผล จากนั้นหนอนชอนใบเข้าทำลายอาการเริ่มแรกที่เราพบเห็น เป็นจุดฉ่ำน้ำใสๆเท่าหัวไม้ขีดไฟและจะเริ่มขยายใหญ่ขึ้น ตรงกลางแผลจะตกสะเก็ดบนขึ้นสีน้ำตาลอ่อน ส่วนอาการที่เกิดตามกิ่งอ่อนและผลจะพบแผลตกสะเก็ดบนขึ้นสีน้ำตาลเช่นเดียวกัน แผลที่กิ่งและผลอาจจะแตกเป็นแผลทำให้เกิดยางไหลลุกลามไปยังใบทำให้ใบหลุดร่วงและกิ่งแห้งตายไปในที่สุด

เกษตรกรสามารถป้องกัน

1. ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคเผาทำลายไม่ขยายพันธุ์จากต้นแม่ที่เป็นโรคแคงเกอร์
2. พ่นน้ำส้มควินไม้ที่ตากตะกอนแล้ว อัตรา 150 - 200 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกครั้งที่มะนาวแตกใบอ่อน โดยเฉพาะช่วงฝนตกติดต่อกันให้พ่นทุกๆ 5 - 7 วัน
3. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ดังนี้
 - คอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85%WP อัตรา 40 - 60 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - บอโดมิกเจอร์ (จุนสีผสมปูนขาว อัตรา 1 : 1) 300 + 300 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร



อารักขาพืชนนท์